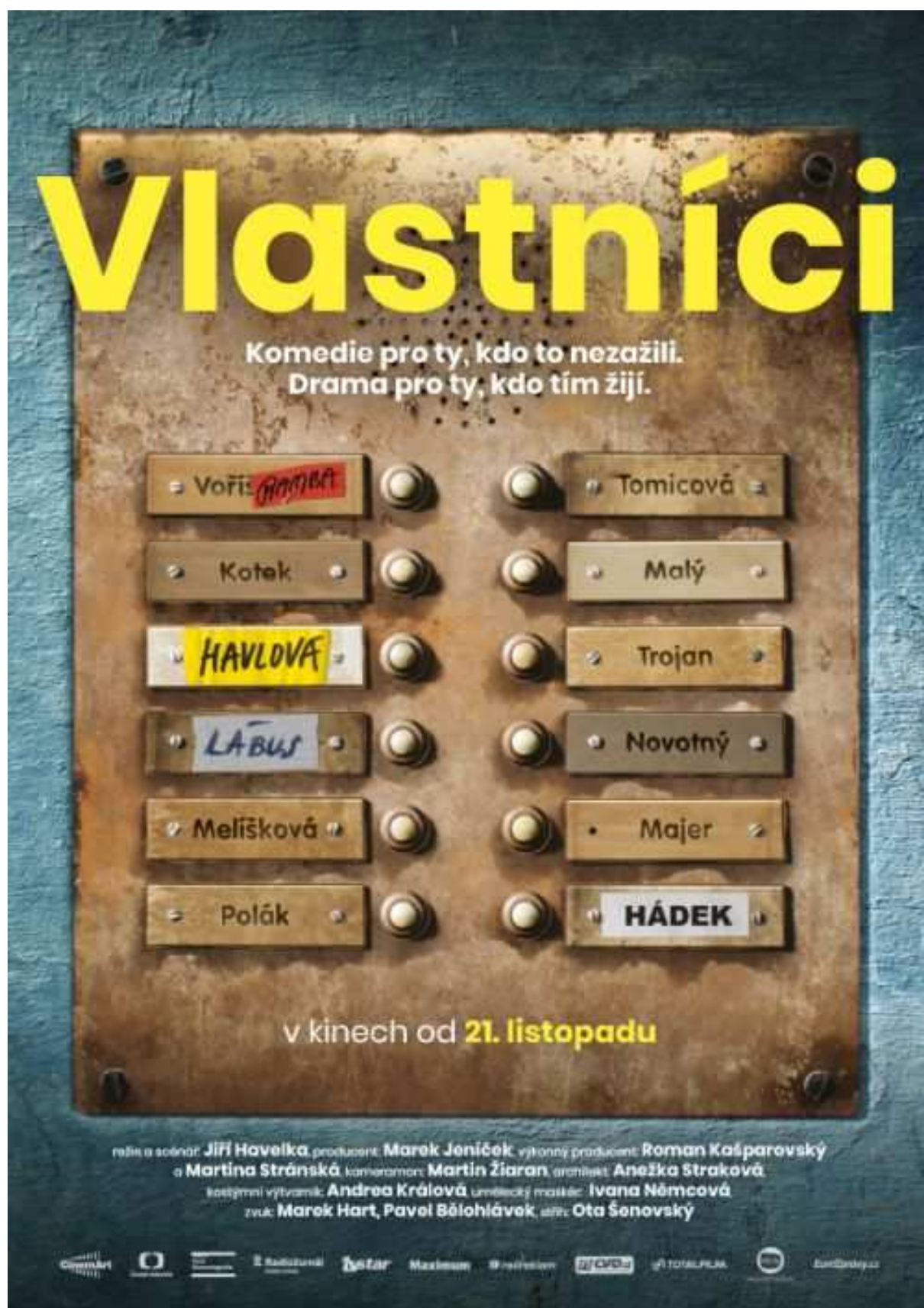

Tiskový materiál k filmu

V kinech od 21. listopadu 2019

VLASTNÍCI

CinemArt, ČR, Slovensko 2019

Scénář a režie: Jiří Havelka

Hrají: Tereza Ramba, Vojta Kotek, Dagmar Havlová, Jiří Lábus, Pavla Tomicová, Ondřej Malý, Klára Melíšková, Kryštof Hádek, Stanislav Majer, Andrej Polák, David Novotný, Ladislav Trojan, Jiří Černý, Maria Sawa

Dramaturg: Jaroslav Stuchlík

Kamera: Martin Žiaran

Zvuk: Marek Hart, Pavel Bělohlávek

Střih: Otakar Šenovský

Architektka: Anežka Straková

Kostýmní výtvarnice: Andrea Králová

Producent: Marek Jeníček - CinemArt

Výkonný producent: Roman Kašparovský, Martina Stránská

Koproducent: Česká televize

Kreativní producent: Jaroslav Sedláček - Česká televize

Podpořily: Státní fond kinematografie ČR, film byl vyvinut v rámci workshopu MIDPOINT Intensive SK v roce 2017.

Distributor: CinemArt

Premiéra: 21. 11. 2019

Žánr: komedie / drama

Stopáž: 96 minut

Formát: 2D DCP, zvuk 5.1

Přístupnost: nevhodné pro děti do 12 let

O FILMU

Komedie pro ty, kdo to nezažili. Drama pro ty, kdo tím žijí.

Mnozí majitelé bytů to asi znají z vlastní zkušenosti. Hrdinové filmu *Vlastníci* jsou totiž jedněmi z nich, patří jim byty v jednom postarším činžovním domě a právě mají společnou schůzi, na které se musí dohromady na mnohém dohodnout a rozhodnout. Najdou se mezi nimi idealisté, kteří jednájí ve prospěch celku, jsou zde i vypočítaví prospěcháři nebo dokonce rafinovaní manipulátoři, ale také lidé ztracení v pocitech vlastní bezvýznamnosti. Všichni se ale nakonec musí společně domluvit na správé domu, ve kterém mají své byty...

Paní Zahrádková (**Tereza Ramba**) s manželem (**Vojta Kotek**) idealisticky chtějí, aby společnými silami dům zachránili. Novomanželé Bernáškoví (**Jiří Černý, Maria Sawa**) se s nadšením připojují. Paní Roubíčková (**Klára Melišková**) pedantsky kontroluje řádný průběh schůze. Paní Horvátová (**Dagmar Havlová**) všechno iniciativně komentuje. Naivní pan Švec (**David Novotný**) zastupuje svoji maminku. Paní Procházková (**Pavla Tomicová**), zastupovaná panem Novákem (**Ondřej Malý**), hledá způsoby jak zhodnotit svůj majetek. Pan Nitranský (**Andrej Polák**) touží po půdě v domě a pan Kubát (**Jiří Lábus**) důsledně sabotuje jakékoliv rozhodnutí. A v pozadí číhají bratři Čermákoví (**Kryštof Hádek, Stanislav Majer**), jen starý pan profesor Sokol (**Ladislav Trojan**) zatím nic nekomentuje...

Producent filmu Marek Jeníček (CinemArt) o vzniku filmu řekl: *„Když jsem si na jaře 2017 přečetl text s pracovním názvem SVJ, řekl jsem si, že by to konečně mohla být vhodná látka pro Jirkův filmový debut, o kterém jsme spolu několikrát hovořili. Podpora Fondu kinematografie na další literární vývoj potvrdila kvalitu textu, souběžně s přípravou filmu Jirka připravoval divadelní hru s VOSTO5, která se setkala se skvělým přijetím. Finální verze filmového scénáře pak byla dokončena v červnu 2018.“*

Film koprodukovala Česká televize. Kreativní producent České televize Jaroslav Sedláček o filmu prohlásil:

*„Na současných českých filmech mi vadí, že jsou tak trochu mimo čas a prostor. To *Vlastníci* nejsou. V nich je naše současnost vidět ve vší tragikomické nahotě. Chvíli se smějete, chvíli vás mrazí. Všichni chtějí víc, než mají. Všichni se domáhají svých práv, ale nikdo se nehlásí ke svým povinnostem. To je česká společnost dnešních dní. Jirka Havelka to napsal skvěle a herci to skvěle zahráli. Jsem zvědav, co na to diváci.“*

Jiří Havelka se při volbě tématu inspiroval vlastními zážitky ze schůzí vlastníků bytových jednotek a divákům vzkazuje: *„Ten film je komedie. A myslím, že pro všechny věkové kategorie i pro voliče všech politických stran. Snad tam je celé dnešní spektrum. Takže ideální by bylo se v kině bavit a doufat, že "peklo jsou ti druzí".“*

TVŮRCI A ROZHOVORY

JIŘÍ HAVELKA (1980), režisér a scenárista

Respektovaný divadelní režisér, dramatik, herec a moderátor. Zakládající osobnost televizní stanice Óčko. Je také hlavní autorskou tvůrčí osobností divadla Vosto5 založeného na improvizaci (*Pérák*, *Proton* či *Společenstvo vlastníků*) a dále pořádá Festival Cute dramatiky. Je rovněž jedním ze zakladatelů občanského sdružení JSAF – pořadatele Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů v Jihlavě, odkud pochází. Po absolvování jihlavského gymnázia vystudoval pražskou DAMU - obor režie na Katedře alternativního a loutkového divadla. Již během studií začal hrát a režisovat v pražské Ypsilonce a v několika dalších divadlech, např. v Dejvickém divadle. V roce 2007 získal Cenu Alfréda

Radoka jako talent roku. Objevuje se jako herec v mnoha filmech, např. v tragikomediích *Zoufalci* (2009) a *Teorie tygra* (2016), v komedii *Po čem muži touží* (2018) nebo v tragikomediích *Mars* (2018) či *Pražské orgie* (2019). Dále ho diváci znají i z televizních seriálů, např. *Až po uši* (2014-2017). *Vlastníci* jsou jeho filmovým debutem, pod kterým je podepsán jako scenárista a režisér.

***Vlastníci* jsou výstižným a vtipným obrazem současné české společnosti se všemi jejími přednostmi i neduhy. Inspiroval jste se při svém psaní osobními zkušenostmi ze schůzí vlastníků bytových jednotek?**

Samozřejmě jsou v tom osobní zážitky. Za dobu, co žiju v Praze, jsem zažil vícero schůzí vlastníků bytových jednotek a přišlo mi, že málokdy je na tak malém prostoru vidět tak moc o nás, o lidech. Scénář mi vznikl v hlavě dlouho – respektive – na mnoha schůzích a zasedáních a poradách a komisích jsem zjišťoval až neuvěřitelně podobné důvody, proč nelze dojít v nějaké společné problematice k logickému konsenzu. Kolik iracionálních momentů brání dosažení domluvy. A je fakt, že na shromážděních vlastníků bytů to bylo možná nejmarkantnější, protože každý sice vlastní jeden byt, ale zároveň se musíte společně starat o celý dům. A ten osobní majetek - ta bytová jednotka – vám dává určité procento moci, které v normálním občanském životě jinak nemáte, takže právě na schůzích vlastníků bytových jednotek můžete nechat naplno rozeznít skrytější povahové rysy.

Konverzační komedie je postavena na dialozích, na herecké akci a absolutní souhře herců. Jak probíhal casting a výběr přesných hereckých typů?

Probíhal tak, že jsem si různě v hlavě kombinoval možnosti a pak jsem herce oslovoval, rozesílal scénář a bavil se s nimi o tom. Těžko někoho vypichovat z toho sehraného hereckého týmu, protože tohle opravdu byla především spoluphra, spíš než jednotlivá sóla, ale určitě i mě překvapila vašeň, se kterou se Dagmar Havlová vrátila do komické role nebo to, jak Tereza Voříšková, dnes už Tereza Ramba, s pokornou profesionalitou utáhne ten motor celé schůze v poloze labilní matky tří dětí. A taky že Vojta Kotek se umí převtělit do taťky, který už se *Snowbordáky* nemá fakt nic společného. A Jirka Lábus má ježka. Na hlavě i v roli. Ale mohl bych opravdu zmínit úplně každého. Klára Melíšková je ve své roli tak dokonale iritující, že už jsem ji ve střížně nemohl vystát a občas ji musel pauznout. A David Novotný nás rozesmával na

place tak, že jsme to málem nestihli natočit. Tam opravdu z mého pohledu nebyl slabý článek.

Čí to byl nápad pozměnit vizáž Jiřího Lábuse? Pro film jste ho nechali ostrříhat, má na hlavě neuvěřitelného ježka a prý v této roli omládl...

Věděli jsme společně s kostýmní výtvarnicí Andreou Královou, že chceme Jirku Lábuse co nejvíc „odlábusevat“. A myslím, že nápad s ježkem vznikl tak nějak spontánně u všech najednou, dokonce to prosazoval náš společný kamarád a Jirkův oblíbený barman Petr Hojer.

Ve filmu se objeví mnoho vtipných hlášek, které možná i zlidovějí. Zaznělo zde, že David Novotný vás na place rozesmával. Nesmáli se herci během samotného natáčení, udrželi „vážnost“ textu?

To samozřejmě ano, tomu se nedalo vyhnout. V jednu chvíli to vypadalo, že místo postavy, kterou hraje Jirka Lábus, tam opravdu byl celou dobu přítomen na židli jenom havran - *Rumburak*.

Natáčení se uskutečnilo v pražských Holešovicích v omezeném prostoru, kde divák sleduje skupinu přes sebe mluvících lidí. Jak probíhala příprava na natáčení a zvládnutí tak náročného textu s herci?

Bylo to náročné. Měli jsme asi dvě čtecí zkoušky, snažil jsem se s herci scházet i různě po menších skupinkách, ale vše podstatné se dělo až během natáčení. Byl velký risk dát dohromady tuhle skupinku bez toho, že bychom se předtím nějak extra snažili sehrát, ale naštěstí to vyšlo skvěle, atmosféra byla hned dobrá a tvořivá. Ale samozřejmě, i když se zdá jedna lokace jako ideální zjednodušení natáčecího plánu, opak je pravdou. Nelze natáčet po obrazech, potřebujete všechny herce pořad, ideálně úplně bez závazků, všichni v jedné malé místnosti, s veškerou kamerovou i světelnou technikou. První dva dny jsme se trochu ladili, vzájemně lidsky, herecky i ve způsobu snímání, ale pak už se to docela rozjelo. Ukázalo se, že ideální metoda je natáčet co nejdelší kusy, což vyžadovala vysoké herecké nasazení, ale drželo to všechny ve střehu a tak se dařilo udržet autenticitu i při opakovaných záběrech. Myslím, že to pro všechny byl dost jiný způsob filmové práce.

A byl na natáčení prostor pro improvizaci, či zda případně herci promítli vlastní zážitky ze schůzí do výsledné podoby textu?

Bohužel na to moc čas nebyl. Já vřdycky říkám studentům u nás na DAMU, kteří si stěžují, že by potřebovali víc času na zkoušení, že takový pocit, budou mít úplně vřdycky a že je dobré brát čas, který máme k dispozici, jako jednoho z dramaturgů. U filmu to myslím platí dvojnásob. Počet natáčecích dní je jeden z výrazných momentů, který ovlivňuje celou koncepci. A vy se musíte rozhodnout, jestli to za těchto podmínek má nebo nemá smysl. My jsme zvolili způsob, který byl v daných podmínkách realizovatelný, a šli jsme do toho, i když něco se prostě zvládnout nedalo, například právě rozimprovizování textu. Ale hercům se myslím podařilo promítnout svoje vlastní zážitky především v tom, jak přistoupili k těm postavám.

Na filmové schůzi vlastníků se sešla řada hereckých hvězd různých generací, jak se Vám podařilo sladit tak věkově rozdílné herce?

Šlo to dobře. Samozřejmě, že někteří si to museli trochu víc „odsedět“, ale měl jsem pocit, že tam nikdo neprožívá žádný rozdíl ve velikosti role, ve věku, v ničem. K tomu pomohl i celý štáb, kameraman Martin Žiaran, oba švenkři, kluci zvukaři, produkce, prostě tam nikdo „neprudil“.

Jiří Lábus zde hraje bývalého manžela Dagmar Havlové. Lábus mi prozradil, že osobně oslovil paní Havlovou, aby si po dlouhé době vystříhla další filmovou komediální roli. Jak probíhala spolupráce s těmito dvěma uznávanými herci?

Výborně. Já jsem se snažil obsazovat taky podle toho, aby ty jednotlivé páry nebo spíš „aliance“ měly něco společného a znaly se víc než ty jiné „aliance“. A paní Havlová dokonce nabídla svou vilu jako místo pro první čtecí zkoušky. Jirka se tam cítil jako doma, což taky hodně pomohlo.

Zavzpomínejte na samotné natáčení, kde jste natáčeli a kolik jste měli natáčecích dnů? Jak se rodila náročná obrazová koncepce v omezeném prostoru ve spolupráci s kameramanem Martinem Žiarianem?

Natáčecích dní bylo celkově deset, přičemž osm bylo na tu jednu místnost a dva dny na dotáčky v bytech. S Martinem Žiarianem i producentem Markem Jeníčkem jsme se scházeli dlouho dopředu nad scénářem, Martin od začátku přinášel vizuální nápady, které by film posunuly směrem k větší dynamice, a nakonec jsme připravili koncepci snímání, která přímo vycházela z dispozic prostoru. Chtěli jsme se postupně a nenápadně přibližovat našim postavám, z původně objektivního a lehce odcizeného sledování schůze se postupně propadat do emočně subjektivního vnímání. Dělali jsme si krátké testy, ale stejně nás samozřejmě spousta věcí při prvním natáčecím dni překvapila. Přeci jenom počet lidí, sladění dvou kamer, zasedací pořádek – všechno mělo vliv na ten filmový jazyk. Myslím, že dneska bychom spoustu věcí dělali jinak, ale takový pocit má asi každý po dokončení filmu.

Nejdelší nepřerušovaný záběr měl neuvěřitelných 26 minut, kolik z něj je použito ve filmu? A jak celkově jste pracovali ve střížně?

To je na hrozně dlouhé povídání. Během natáčení už koncept měníte složitě, ve střížně to naopak jde donekonečna. Takže jsme si se stříhačem Otou Šenovským užili poměrně dlouhé, bouřlivé a kreativní období hledání způsobu, kudy na to. Pro mě to bylo ze všech fází asi nezajímavější, jak malé detaily mění vyznění. Člověk by řekl, že z jedné místnosti se toho moc udělat nedá, ale byl jsem překvapen, kolika různými cestami se dá jít.

V polovině filmu jste použili zpomalené záběry (ve scéně chystaného porodu), proč?

Zpomalené záběry film rámuje, jsou na začátku, ve zlatém řezu a na konci. Mají tam svoje místo v rámci jakési sondy do charakterů. Obličej snímán zpomaleně prozrazuje něco zcela jiného než při normální rychlosti, kdy jsme schopni stihnout nasadit různé sociální masky. Při scéně porodu je to stěžejní, tak doufám, že to diváci nebudou vnímat samoučelně. Pro mě fungují i jako metaforizující rámeček. Něco zcela všedního jako je schůze, je zasazeno do estetického rámu, abychom to rovnou vnímali jako podobenství, ne jako dokumentární realitu.

Film je Vaším debutem, co bylo pro Vás na natáčení nejobtížnější nebo naopak co Vás mile překvapilo?

Já mám rád, když se věci do poslední chvíle mění, když jsou co nejdéle otevřené novým impulsům, takže to samotné natáčení je pro mě poměrně obtížná fáze, protože bych to nejraději zkusil ještě mnoha jinými způsoby, ale už zkrátka není čas. Ale bavilo mě to celé. On to je filmově dost specifický projekt. Tím, že se skoro celý odehrává v jedné místnosti, má úplně jiné nároky. Určitě se bude mluvit o jeho divadelnosti, ale ta

časová a prostorová jednota z něho divadlo nedělá. Nicméně rád bych si zkusil i zcela jiný způsob filmového vyprávění, a ten určitě přinese úplně jiné obtíže.

Jaká hudba zazní ve filmu?

Skoro žádná, pouze krátké úryvky ze dvou skladeb Jana Dismase Zelenky, českého barokního autora, který povstal z popela především zásluhou uskupení Collegium 1704. Základní skladba, která ve filmu zní je *De profundis* a mám pocit, že je skvělé podívat se na současnou schůzi perspektivou duchovní barokní hudby, která se snaží popsat "lidské hlubiny".

Film s nadsázkou zachycuje mezilidské vztahy a solidaritu mezi sousedy, ukazuje, jak je náročné domluvit se, vzájemně si naslouchat a přitom chránit svůj majetek. Ve filmu z úst Kubáta (Jiří Lábus) zazní absurdní výrok: *Já jsem vlastník a nemusím nic. Máte osobní recept, jak obstát na takové běžné schůzi v reálném životě?*

Po pravdě řečeno moc ne. A moje skepse se při pozorování současnosti prohlubuje. Jediný recept je vést dialog, i když je do zdi, a věřit, že každá zeď dřív nebo později změkne. Snažit se šířit schopnost empatie, schopnost dívat se na svět očima někoho jiného.

Film je mimořádně zábavnou a zároveň přesnou sondou do naší společnosti, na co byste diváky v listopadu nalákal do kina?

Vlastníci jsou komedie. A myslím, že pro všechny věkové kategorie i pro voliče všech politických stran. Snad tam je celé dnešní spektrum. Takže ideální by bylo se v kině bavit a doufat, že "peklo jsou ti druzí".

Jste neuvěřitelně aktivní, píšete, režírujete, moderujete, hraje a zkoušíte neustále nové a rozdílné žánry. Na divadle děláte improvizované věci, ale i klasiku, v Čechách i na Slovensku, co právě teď chystáte?

Ted' právě zkouším hru z období listopadu 89 ve Slovenském národním divadle, tedy především jde o moment, kdy se herci rozhodli přidat ke studentům a začít stávkovat. Což znamená přestat hrát repertoár a poskytnout divadla jako prostor ke společenské diskuzi. Jsem zvědavý, co z toho vznikne, mělo by se to celé odehrávat převážně v hledišti. Ale nebojte - bez nutnosti fyzicky zapojovat diváka.

Na čem teď jako herec pracujete, na co se diváci mohou těšit?

Příští rok bych měl mít role ve dvou zajímavých seriálech připravovaných Českou televizí. Jeden v režii Tomáše Mašína a Terezy Kopáčové a jeden v režii Jana Hřebejka.

JIŘÍ LÁBUS (1950), role pana Kubáta

Oceňovaný filmový, divadelní, televizní herec a dabér, který toužil být hercem již od malička. Narodil se v Praze v rodině architekta a jeho bratr Ladislav Lábus je rovněž známým českým architektem. Po absolvování pražské DAMU byl přijat do angažmá libereckého divadla Studio Ypsilon, které v roce 1978 přesídlilo do Prahy a kde hraje dodnes a hostuje i v několika dalších pražských divadlech. Vytvořil řadu komediálních, ale i dramatických rolí. V 70. letech započal svou filmovou kariéru, během níž vytvořil desítky rolí, výběr z filmografie: *Hra o jablko* (1976), *Andělské oči* (1994), *Zapomenuté světlo* (1996), *Spiklenci slasti* (1996), *Všichni moji blízcí* (1999), *Tmavomodrý svět* (2001), *Babí léto* (2001), *Hmyz* (2018), *Hastrman* (2018). Od roku 1975 spolupracoval s Oldřichem Kaiserem (např. *Možná přijde i kouzelník*). Dětské publikum ho miluje za *Rumburaka* v televizním seriálu *Arabela* (1980, pokračování 1993) či díky hlasu, který propůjčil plyšové figurce *Jů* v televizním pořadu *Studia Kamarád*. Je nositelem dvou prestižních filmových cen Český lev za nejlepší herecký výkon ve vedlejší roli za postavu bohatého strýce v Kafkově adaptaci *Amerika* (1994) režiséra Vladimíra Michálka a za roli zestárlého klauna v tragikomedií režiséra Viktora Tauše *Klauni* (2013).

Představte Vaši postavu Kubáta.

Jedním slovem je to „zmrď“. Takových lidí po republice běhá ještě hodně, zahořklých bývalých bolševiků, kteří kdysi měli moc a už ji najednou nemají, proto jsou mstiví a zlí. Stojí vedle vás v tramvaji, vypadají zdánlivě mile a slušně, pak přijdou domů a na internet píšou šílené a hnusné věci.

Co Vás zaujalo na scénáři filmu, že jste se rozhodl roli přijmout?

Z textu je cítit, že Jiří Havelka tyto situace zažil, bydlel v domě v pražských Holešovicích. Já naopak tyto situace neznám, žiju léta v domě se soukromou majitelkou.

Vaše postava nerudný a věčně pesimistický Kubát říká: „Já budu rád, když už sem nebudu muset nikdy.“ I když nejste členem žádného družstva, čerpal jste některé momenty pro film z reálného života - z našeho okolí?

Za komunismu jsem byl v divadle předsedou ROH a Oldřich Kaiser byl mým místopředsedou, takže všechny vánoční kolekce jsme si s Oldou nechali a nikomu nic sladkého nedali a dokonce jsme jezdili sami na rekreaci do Bulharska... (smích)

Působí na Vás schůze a především nálada v současné české společnosti zachycená ve filmu (dohady a lidská hloupost) autenticky?

Film se odehrává v současnosti, ale lidská hloupost zde byla vždy, charakter člověka se nemění. Lidé jsou stále ješitní, tupí, zaslepení. Velká část národa taková je a to vše scénář skvěle zachycuje. Na schůzi je ukázán vzorek českého národa, lidé různého vzdělání, nejsou to úplní hlupáci, ale v průběhu schůze se z nich hlupáci stávají.

Režisér Havelka o Vaší roli prohlásil: „Jirka Lábus má ježka. Na hlavě i v roli.“ Jak to myslel?

Jiří Havelka je pro mě fenomenální osoba, velmi si ho vážím pro jeho všestrannost a mám ho moc rád. Ježek byl nápad Jirky a ježek mi skutečně v této roli pomohl, hodně

mě pozměnil, i když několik lidí mi řeklo, že mi sluší a jak jsem omládl. Moje postava má ježka uvnitř. Je to nešťastný a zakomplexovaný jedinec, který se trápí a škodí svému okolí.

Jak probíhala spolupráce s Vaší filmovou ženou Dagmar Havlovou?

S Dášou Havlovou jsem točil první film v roce 1979. Během let mi hrála mojí ženu, kamarádku i sestru. Prošli jsme za ty roky velkým vývojem a známe se velmi dobře. Byl jsem u zrodu, když jsme s Jirkou Havelkou Dáše roli nabídli. Já ji oslovil a ona to s radostí schválila, protože scénář ji zaujal. Byl jsem šťastný, že dostala po dlouhé době roli ve filmu a navíc komediální, protože v této komediální poloze začínala, moc ji sluší a diváci ji za to mají rádi. Komediálních hereček je celkově strašně málo. A u *Vlastníků* byla velmi kreativní, vymýšlela si různé nápady při zkoušení i na place, bylo vidět, že ji to baví.

Natáčení se uskutečnilo v omezeném prostoru, kde divák sleduje skupinu přes sebe mluvících lidí. Jak jste pracovali s tak náročným textem?

Problém byl v tom, že na natáčení sedělo deset lidí u stolu a mluvilo se na přeskáčku. Narážky se velmi rychle střídaly a točilo se po velkých celcích. Proto jsme měli na papíře napsány narážky, abychom věděli, kdy danou větu říct. Nejtěžší bylo chytit správný okamžik, kdy máte začít mluvit.

Zazní zde mnoho vtipných hlášek, vznikaly některé i přímo na natáčení?

Některé ano, šetřil jsem si je až na ostrou klapku a některé z nich jsou ve filmu použity. Například věta k Andrejovi Polákovi, který hraje homosexuála, když jsem kolem něj prošel a řekl mu: „*Co chceš, broučku?*“ Tak tato moje věta všechny rozesmála a ve filmu zůstala.

Jaká byla spolupráce s Jiřím Havelkou, jaký je to typ režiséra?

Jiří Havelka je renesanční umělec, umí psát, hrát a hlavně báječně režírovat. Neustrne na jednom žánru, zkouší si vše možné. A daří se mu zpracovat palčivé téma doby i třeba velmi zábavnou formou, což je nesmírně cenné. Má smysl pro humor a jeho věci mají lidský rozměr a to je i případ hořké komedie *Vlastníci*.

Ve filmu z vašich úst zazní absurdní výrok: „*Já jsem vlastník a nemusím nic.*“

Máte osobní recept, jak se chovat na takové schůzi vlastníků bytů, jak na to?

Já jsem nekonfliktní člověk, nikdy bych se s nikým nechtěl dostat do žádného sporu. Dokonce kdysi mi jedna grafoložka řekla, že kdybych nebyl herec, byl bych dobrý učitel či diplomat. Já se vše snažím řešit smírnou cestou, ne cestou konfliktů. Ovšem pak když něco nastane, tak se rozčílím, ale to se stává zřídka. Já jsem absolutně jiný než moje postava ve filmu.

Pokud byste měl diváky pozvat jednou větou do kina, co byste jim vzkázal?

Pozval bych diváky jednou větou od N. V. Gogola: „*Nenadávej na zrcadlo, když máš křivou hubu!*“

Jaké máte další plány, co chystáte?

Teď připravuji šestidílný projekt pro Českou televizi s režisérem Janem Hřebejkem *Boží mlýny*, který napsal investigativní novinář Jan Kroupa, je to krimi a hraji zde opět zápornou postavu.

DAGMAR HAVLOVÁ (1953), role paní Horvátové

Oceňovaná filmová, divadelní, televizní herečka, která se v roce 1997 stala manželkou tehdejšího českého prezidenta Václava Havla a byla první dámou České republiky. Pochází z divadelnické rodiny, narodila se v Brně Židenicích jako Dagmar Veškrnová. Po vystudování brněnské státní konzervatoře následovalo studium herectví na JAMU. Začínala v Brně v Divadle na provázku. Po příchodu do Prahy hrála na několika scénách včetně Semaforu a od roku 1979 vystupovala v Divadle na Vinohradech, kde působila čtyřicet let. Ve filmu si poprvé zahrála v roce 1974 v komedii Juraje Herze *Holky z porcelánu* a následovala řada komediálních i dramatických rolí, výběr z filmografie: *Zítřka to roztočíme, drahoušku...!* (1976), *Upír z Feratu* (1981), *Křtiny* (1981), *Chobotnice z II. patra* (dvě pokračování, 1986), *Lepší je být bohatý a zdravý než chudý a nemocný* (1992), *Dědictví aneb Kurvahošigutntág* (1992), *Normal* (2009) a *Odcházení* (2011). V rozsáhlé filmografii Dagmar Havlové najdeme i televizní role, např. půvabnou maminku v Poláčkově adaptaci v televizním seriálu *Bylo nás pět* (1994).

Jak byste popsala postavu paní Horvátové, kterou hrajete ve filmu?

Iniciativní. To je přesné. Jirka Havelka mi nabízel jinou roli, ale já jsem měla chuť si v lehké karikatuře vyhrát s paní Horvátovou, která mi připomínala jednu osůbku. Lehce nic nechápající a přitom do všeho strkající nos.

Jaká byla Vaše reakce po přečtení scénáře a nechala jste se pro tuto roli Jiřím Havelkou přemlouvat?

Poprvé po hodně dlouhé době jsem se smála od začátku do konce. A poprvé po dlouhé době jsem se rozhodla okamžitě nabídku přijmout.

Znala jste divadelní hru Jiřího Havelky *Společenství vlastníků* a v čem Vás fascinovala?

Poté, co jsme se domluvili, že spolu budeme spolupracovat, jsem představení viděla a celou dobu jsem se velmi bavila. Paní Horvátová v mém podání je ovšem jiná.

Máte osobní zkušenost se schůzemi vlastníků bytových jednotek?

Osobní zkušenost nemám. Škoda, mohla jsem mou Horvátovou obohatit, ale i tak byl scénář Jirky Havelky velmi autentický.

Vaše postava ve filmu vše aktivně komentuje, vtipně glosuje a dohaduje se s ostatními včetně svého bývalého manžela v podání Jiřího Lábusa, jak se spolupracovalo s ním a ostatními herci?

S Jirkou Lábusem, jsem jistý čas tvořila všemožné dvojice v mnoha filmech. Z ostatních jsem znala jen mou kamarádku Terezku, nyní Ramba, která vyvrála ve skvělou všestrannou herečku. S Pavlou Tomicovou, jsem se potkala v Morávkově *Višňovém sadu* na jevišti Divadla na Vinohradech, kde jsem hrála Ljubu Raněvskou a ona mou adoptovanou dceru Varju. S ostatními jsem se osobně či profesně teprve potkávala. Cítila jsem z jejich strany jistý ostych, který rychle vyvanul, protože ho překlenula sranda, která při natáčení vznikala. Musím, se přiznat, že jsem na své mladé kolegy byla hrdá. Jsou moc dobří. Všichni.

Film se realizoval v omezeném prostoru jedné místnosti, zavzpomínejte na samotné natáčení, jak probíhaly zkoušky a práce na place?

Měli jsme několik zkoušek, abychom alespoň z části poznali charaktery svých postav a seznámili se. Celý film jsme natočily za osm dnů! Málokterý záběr se jel vícekrát než dvakrát. Režisér a celý štáb byl naprosto připravený a fungoval jako hodinky. Byla to nádherná souhra všech složek od rekvizitáře, kostýmní výtvarnice, maskéry, kameramana až po herce. Měli jsme k sobě důvěru a na place bylo cítit souznění, které se málokdy vidí. S mnohými jsme se stali přáteli.

Jak se pracovalo s debutujícím Jiřím Havelkou, jaký je to filmový režisér?

Jirka je nesmírně vzdělaný, citlivý a všestranně talentovaný introvert. Jeho rozhled mě fascinuje. Neexistuje snad téma, o kterém by se s ním nedalo hovořit. Navíc je i dobrý herec a divadelní režisér, jsem jeho velký fanda.

Na co byste diváky v listopadu nalákala do kina, na co se můžou těšit?

Na *Vlastníky*. Myslím, že to bude zážitek a velká sranda. Těším se i já.

Jaké máte další herecké plány?

Po 40 letech jsem opustila trvalé angažmá v Divadle na Vinohradech a chci tam být jen jako host. V představení *Lev v zimě* v režii Jana Buriana hraji královnu Eleonoru po boku Tomáše Töpfera jako krále Jindřicha. A v představení *Návštěva staré dámy* ztvárňuji miliardářku Kláru Zachanassianovou, která se přijde pomstít muži, který ji zradil. Kostelničku v *Její pastorkyni* hraju už čtyři sezony. Na příští rok připravuji na jiné scéně roli, o které léta přemýšlím, že bych si ji ještě zahrála. Nebudu však, o ní mluvit, dokud nejsou podepsané smlouvy. Jinak se mé herecké plány budou odvíjet podle nabídek, které dostávám.

VOJTĚCH KOTEK (1988), role pana Zahrádky

Úspěšný herec, filmový režisér, dabér a moderátor, který pochází z Prahy. Vystudoval režii na FAMO v Písku. Debutoval v dobrodružném snímku *Únos domů* (2002), ale jako herec se proslavil společně s Jiřím Mádlem v kultovních *Snowboardácích* (2004). Společně si také zahráli v komediích *Ro(c)k podvratáků* (2006) a *Raffáci* (2006). Výběr z filmografie: *Venkovský učitel* (2007), *Tobruk* (2008), *Perfect Days* (2011), *Hořící keř* (2013) nebo *Padesátka* (2015), tato zimní komedie znamenala pro Vojtu Kotka rovněž jeho filmový debut. Naposledy ho diváci mohli vidět v komedii *Poslední aristokratka* (2019).

Představte svou postavu manžela – obětavého pana Zahrádky.

Pan Zahrádka je především manžel paní Zahrádkové. Je to otec tří dětí. Otec z povolání. Paní Zahrádková určuje rytmus jeho života a on je jí za to vděčný. Sám by si v tom širém světě nevěděl se sebou rady. Dokonce i tyhle řádky píše pod jejím dohledem a s jejím svolením.

Byla to pro Vás výzva, vystříhnout si tuto roli tat'ky?

Nejen to, dokonce jsem měl možnost podobné schůze zúčastnit se na vlastní kůži a to mě přesvědčilo o kvalitách Jiřího textu. Celá parta herců a vůbec i celá ta výzva natočit film tímto způsobem, mě moc lákala.

Vaše postava se idealisticky snaží společně s manželkou společnými silami dům zachránit a pro výsledek svého jednání jsou oba ochotni udělat cokoli. Jak se Vám tato postava hrála a čerpal jste nějaké situace i z vlastního života?

Jsem člověk, který je schopen jít si za svým, ať to stojí, co to stojí. Pan Zahrádka se ale rozhodl obětovat i vlastní důstojnost, čemuž se já ve svém životě snažím vyvarovat. Ne vždy se mi to ale daří. Musím ale říct, že mě role trochu utáplého manželka hrát bavila, protože ve skutečnosti takový nejsem. Vůbec. Opravdu. Ani trochu. Navzdory tomu, co si o mě kolegyně Voříšková - Ramba myslí.

Působí na Vás schůze a především nálada v současné české společnosti zachycená ve filmu (hádky, tupost, vypočítavost a xenofobie) věrohodně?

Myslím, že ji to vystihuje víc než přesně a jsem zvědavý na reakce diváků. Náš film může na první pohled vypadat až jednoduše, ale jsem přesvědčen, že se v něm skrývá mnohem víc o nás všech.

Režisér Havelka o Vaší roli prohlásil, že ho mile překvapilo, že: „Vojta Kotek se umí převtělit do tat'ky, který už se Snowbordáky nemá fakt nic společného.“

Jsem překvapen, že ho to překvapilo, protože mě potom překvapuje, že mě obsadil, když si tím předtím nebyl jist. Ale myslím, že to tak nemyslel a chtěl mi tím tedy složit poklonu, za což děkuji. Poklony si vážím.

Jak probíhala spolupráce s ostatními herci včetně filmové manželky Terezy Ramba?

Byla to neskutečná jízda! Všichni házeli vtípky do poslední chvíle před rozjetím akce a i během ní. Neustále jsme se dusili smíchy, až jsem obdivoval Jiřího trpělivost s touhle neukrotitelnou bandou. Ale co si obsadil, to si pak musel i urežirovat...

Jaká byla atmosféra na samotném natáčení v malém prostoru a s tak obtížným textem? Mimochodem David Novotný vás prý na place rozesmával...

Nejenom David Novotný. S Klárou Melíškovou jsme si „jeli“ podprahové erotično, které mezi našimi postavami vznikalo. Alespoň jsme si to my tak trochu mysleli, ale doufali, že si toho režisér ani divák nevšimne. Točili jsme záběry, které trvaly i patnáct minut. Všichni měli někde poschovávané taháky s texty. Já ne. Já byl zapisovatel schůze. Měl jsem notebook.

Improvizovali jste na place? Jak byste zhodnotil režijní práci Jiřího Havelky?

Byla skvělá! Jirka je strašně chytrý kluk, kterého práce baví a naplňuje. Věří tomu, co dělá a dokáže tím nakazit kohokoliv. Improvizovalo se především na čtených zkouškách a některé věci pak Jirka zanesl i do finální verze scénáře. Improvizace při natáčení, které vznikaly neznalostí textu, pak ale musel asi složitě vystříhávat.

Film s nadsázkou zachycuje mezilidské vztahy a solidaritu mezi sousedy, ukazuje, jak je náročné domluvit se, vzájemně si naslouchat a přitom chránit svůj majetek. Máte tip, jak uhrát a zúčastnit se se ctí běžné schůze vlastníků bytových jednotek?

Nemám. S blbcem se prostě nedomluvíš. A spíš mi přijde, že náš film ukazuje někdy až nelidské mezilidské vztahy plné nesolidarity, ale jak se říká, naděje umírá poslední. Až po Kubátovi.

Co byste divákům řekl, co je s *Vlastníky* v kině čeká?

Myslím, že takový film ještě neviděli a vzkázal bych jim, ať se nebojí. Budou se bavit i stydět.

Jaké máte další herecké plány, na čem teď právě pracujete?

Momentálně jsem dotočil seriál pro jednu z našich televizí, kde hraju arogantního geniálního fyzika, který z donucení pomáhá kriminalistům řešit složité případy. Letos jsme natočili i další dva díly výpravné koprodukce *Marie Terezie*. V novém roce se chystám na jednu moc rozvernou pohádku a film s jedním mladým talentovaným režisérem, na který se také moc těším.

KLÁRA MELÍŠKOVÁ (1971), role paní Roubíčkové

Uznávaná filmová, divadelní a televizní herečka pochází z Roudnice nad Labem. Při studiu na pražské DAMU (absolvovala Katedru alternativního a loutkového divadla) hostovala v Divadle Na zábradlí. V roce 1996 získala angažmá v Dejvickém divadle, kde působí dodnes. Debutovala v dramatu *Minulost* (1998). Dále se objevila ve filmech: *Protektor* (2009), *Alois Nebel* (2011), *Díra u Hanušovic* (2014), *Andělé všedního dne* (2014), trilogie *Zahradnictví* (2017) či v televizních seriálech: *Zázraky života* (2010), *Terapie I. a II.* (2011 a 2013), *Čtvrtá hvězda* (2014), *Modré stíny* (2016), *Dabing Street* (2018), *Zkáza Dejvického divadla* (2019). Je nositelkou tří prestižních filmových cen Český lev za nejlepší herecký výkon ve

vedlejší roli za postavu ženy hostinského v tragikomedii *Mistři* (2004) režiséra Marka Najbrta a dále za postavu ženy místního guru v tragikomedii *Čtyři slunce* režiséra Bohdana Slámy (2012) a za roli matky vražedkyně v dramatu *Já, Olga Hepnarová* (2016) režisérů Tomáše Weinreba a Petra Kazdy.

Popište svou postavu paní Roubíčkové.

Paní Roubíčková je paní, která žije sama s kočkami. Zastupuje ve společenství vlastníků bytových jednotek kontrolní úřad. Je to nesnesitelná paní, která s velkým důrazem vyžaduje, aby vše probíhalo podle pravidel, čímž velmi schůzi zdržuje.

A jaký byl hlavní impuls přijmout roli této nesnesitelné paní a zahrát si v tomto filmu?

Skvěle vygradovaná schůze výborně vykreslených rozdílných typů lidí. Také mě přesvědčilo, že autorem a režisérem byl Jiří Havelka, se kterým mám již mnoho zážitků z divadelní spolupráce.

Vaše postava ve filmu vše pedantsky kontroluje, dohlíží na „správný“ průběh schůze. Režisér Havelka o Vaší roli pochvalně prohlásil: „Klára Melíšková je ve své roli tak dokonale iritující, že už jsem ji ve strážně nemohl vystát a občas ji musel pauznout.“ Co Vy na to?

Jestli tohle Jirka řekl, tak to je velká pochvala. To mě opravdu moc těší.

Natáčení bylo náročné, uskutečnilo se v uzavřeném prostoru jedné místnosti. Někteří herci prozradili, že jste měli taháky s texty. Jak to probíhalo na place?

Natáčení bylo opravdu náročné. Seděli jsme šest dní zavření od rána do večera v zatemnělé místnosti, protože schůze se odehrávala večer. Muselo se natočit devadesát stránek textu, který se doma nedal moc naučit, proto nám Jiří dovolil mít taháky pod stanovami a občas se do nich podívat. A hlavně jsme těch patnáct až dvacet stránek denně jeli pořád dokola, takže tímto způsobem se to vše dalo zvládnout. A také díky obrovskému klidu a laskavosti samotného Jiřího.

Jak Jiří Havelka pracuje s herci?

Jak už jsem říkala, s Jiřím jsem nazkoušela tři inscenace u nás v Dejvickém divadle, známe se od školy. On nikdy nezvýší hlas a přitom má autoritu. Je obrovsky chytrý, tvůrčí a velmi inspirující. A dokonale předehrává.

Pokud byste měla pozvat své fanoušky do kina na *Vlastníky*, co byste jim vzkázala?

Když se ukázky z filmu prezentovaly kinařům, oni se prý tak smáli, že někdo z produkčního týmu *Vlastníků* pronesl: „*My jim budeme muset doporučit zvýšit hladinu zvuku v sále, aby lidem kvůli smíchu něco neuteklo...*“ Tak to mám pocit, že je to krásná pozvánka.

Na co se diváci mohou těšit, na čem dalším teď pracujete?

Herecké plány žádné nemám, užívám si volna.

STANISLAV MAJER (1978), jeden z bratrů Čermákových

Uznávaný divadelní, filmový a televizní herec. Narodil se v Lounech a vyučil se truhlářem. Působí v Divadle Na zábradlí a Činoherním studiu Ústí nad Labem. V minulosti byl členem Divadla Komedie. Tento charismatický a talentovaný herec započal svou filmovou kariéru ve filmech režiséra Jana Hřebejka v dramatech *Odpad město smrt* (2012) a *Líbánky* (2013). Dále ho diváci mohli vidět, např.: v krimi *Gangster Ka* (dvě pokračování, 2015), v pohádce *Anděl Páně 2* (2016) či v dramatech *Zlatý podraz* (2018) a *Toman* (2018). Objevil se také v televizních seriálech, např.: *Zdivočelá země* (1997 – 2012), *Zázraky života* (2010 – 2012), *První republika* (2014 – 2018).

Zahrál jste si jednoho z bratrů Čermákových, kdo jsou tito bratři?

Bratři Čermákoví jsou dvojčata. Nedávno jim zemřel otec, po kterém zdědili byt. Jsou tedy novými tvářemi našeho SVJ a seznamují se s jeho členy, pravidly a stanovami. Alespoň tomu všechno nasvědčuje.

Co se Vás fascinovalo na scénáři filmu *Vlastníci*, že jste se roli kývl?

Nebylo o čem se rozhodovat, práci Jiřího Havelky sleduji dlouhodobě a vždycky jsem si přál s ním pracovat. Když mne oslovil na tento projekt, nebylo co řešit.

Film je mistrnou sondou do života současné české společnosti, jak vnímáte atmosféru schůze a zejména náladu ve společnosti, je zachycena ve filmu přesvědčivě?

Ano. Nálada v současné české společnosti na mě působí velmi autenticky. (smích) Ve filmu samotném je to možná maličko vyhocené a s velkou dávkou jisté nadsázky. I když nemohu soudit, osobní zkušenost s SVJ, kterou Jiří má a to údajně dost traumatickou, já nemám a možná bych se divil. Nicméně myslím, že atmosféru ve společnosti Jiří vystihl dost přesně.

Jak probíhala spolupráce s ostatními herci?

Spolupráce s herci probíhala naprosto fantasticky. Já jsem se na všechny dost těšil a už od první čtené zkoušky bylo jasné, že to bude jízda. Měl jsem dojem, že to všichni cítí stejně a jsme na jedné vlně. Vždycky když jsem si tu partičku u stolu projel očima zleva doprava, musel jsem se smát.

Natáčení se uskutečnilo v pražských Holešovicích v jedné místnosti se skupinou přes sebe mluvících herců. Jak jste to vše zvládli v tak rekordní době? Jednoduché to nebylo. Bylo potřeba natočit celovečerní film za osm dnů. Natáčely se dlouhé až pětadvaceti stránkové pasáže v kuse na jeden záběr, aby to mělo tah a energii. Je v tom hodně postav, tedy bylo nutné všechny "protočit". Navíc stále v jedné malé místnosti, byl tam vydýchaný vzduch. Myslím, že hodně náročné to bylo především pro Terezu Voříškovou, která to celé táhne. Na konci natáčecího dne už byli všichni dost vyčerpaní, ale jak říkám: odhodlání bylo veliké, takže to vlastně šlo jako po másle.

Vlastníci jsou debutem Jiřího Havelky, popište jeho způsob režijní práce.

Spolupráce s Jiřím je RADOST. Sen každého herce, myslím si. Je analytický, dost sečtělý, ví přesně, co chce a má smysl pro humor. Naprosto přirozeně budí respekt čehož, ale nezneužívá. Nikdy jsem neviděl, že by vypustil ze řetězu svoje ego. Já ho miluju.

Film s humorem líčí peripetie jedné schůze, mapuje mezilidské vztahy a ukazuje, jak obtížné je domluvit se, vzájemně si naslouchat mezi sousedy. Máte tip, jak se bez úhony zúčastnit takové schůze vlastníků bytů v reálném životě?

Osobní recept asi nemám, obávám se, že já bych na takovéto schůzi nevydržel ani pět minut. Ale asi abychom obstáli, je třeba pilovat nadhled, humor a zbavit se pohrdání. Snažit se chápat a pochopit.

Co byste vzkázal divákům, na co se mohou v kině těšit v případě *Vlastníků*?

Chcete-li horor, absurdní drama a crazy komedii v jednom balení, pojdte do kina na *VLASTNÍKY*!

Jaké máte další herecké plány, co chystáte?

Čeká mě zkoušení ve Studiu hrdinů s režisérem Miroslavem Bambuškem. Míra chce nahlédnout na život a dílo Jana Patočky, konkrétně na jeho *Kacířské eseje*. Těším se na to.

PRODUCENT A DISTRIBUTOR FILMU CINEMART

CinemArt a.s. je největší filmová distribuční společnost v České republice zastupující tři ze šesti nejsilnějších hollywoodských studií: Twentieth Century Fox, Universal a Paramount Pictures.

Každoročně CinemArt uvádí do českých a slovenských kin přes padesát titulů – od filmových blockbusterů jako jsou *Tajný život mazlíčků 2*, *X-Men: Dark Phoenix*, *Rocketman*, *Bohemian Rhapsody*, *Mamma Mia! Here We Go Again* nebo *Jurský svět: Zánik říše* po diváky a kritikou oceňované filmy *Favoritka*, *Nejtemnější hodina*, *BlacKkKlansman* či *První člověk*.

Vedle filmů amerických studií přináší CinemArt divákům také filmy evropské produkce, mezi které se řadí například úspěšná filmová komediální trilogie *Fakjů pane učiteli 1 až 3*, francouzské komedie *Co jsme komu zase udělali?*, *Vánoce a spol.* a *Srdečně vás vítáme*, na Oscara nominované německé drama *Nikdy neodvracej zrak*, finské válečné drama *Neznámý voják*, italské oceňované drama *Dogman*, německý film *Balón*, francouzsko-finský rodinný film *Putování se sobíkem* a filmová satira *Ztratili jsme Stalina*.

CinemArt je také respektovaným distributorem českých filmů, partnerem uznávaných filmových producentů i začínajících filmařů. Mezi úspěšně uvedené filmy poslední doby patří komedie *Po čem muži touží* a *Ženy v běhu*, *Chata na prodej* a filmovými kritiky oceněné drama *Jan Palach*. Mezi oceňované filmy v distribuci CinemArtu patří i snímky *Hastrman*, *Domestik*, *Chvilky* a *Všechno bude*. Posledně jmenovaný film získal cenu za nejlepší režii v hlavní soutěži Mezinárodního filmového festivalu v Karlových Varech a šest Českých lvů. Dalšími českými tituly, na které v roce 2019 mohli diváci přijít do kina, jsou například komedie *Teroristka* Radka Bajgara, *Přes prsty* Petra Kolečka, *Staříci* Martina Duška a Ondřeje Provozníka a dokument Olgy Sommerové *Jiří Suchý – Lehce s životem se prát*.

Kromě filmové distribuce se CinemArt věnuje i koprodukcí vybraných českých titulů. Prvním koprodukčním titulem CinemArtu byl oscarový snímek Jana Svěráka *Kolja*. Dále následoval divácky úspěšný film Davida Ondříčka *Samotáři*. V roli producenta či koproducenta se CinemArt představil například u filmů *Tátova volha* Jiřího Vejdělka, *Bezva ženská na krku* Tomáše Hoffmana či *Čtyřlístek ve službách krále* Michala Žabky. V současné době se připravuje v produkci CinemArtu několik dalších projektů, například zmíněná komedie *Vlastníci* režiséra a scenáristy Jiřího Havelky.

Kontakty pro média:

Mgr. Alice Aronová, Ph.D., +420 603 339 144, aronova@cinemart.cz

Petr Slavík, +420 604 419 042, petr.slavik@cinemart.cz

www.cinemart.cz